

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 416
din 08.07.2008**

Dosar nr.: 368/2008

Petiția nr.: 6670 din data 12.05.2008

Petent: F   V

Obiect: litigiu privind acordarea de terenuri și hotărâri pronunțate de instanțe judecătorești

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. F   V   cu domiciliul în

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentei vizează acte de corupție cu privire la atribuirea de terenuri precum și litugii în legătură cu stabilirea dreptului de proprietate privată asupra unor terenuri.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării petenta arată că printr-un întreg lanț de corupție care a început în comuna Vețca, jud. Mureș, din anul 1956 până în prezent, petentei nu i s-a stabilit dreptul de proprietate privată asupra unui teren.

3.2. Se arată în continuare că urmare recursului promovat împotriva sentinței judecătorești în cauză, acesta a fost respins, ca de altfel toate cele patru cereri formulate.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 6670 din 12.05.2008, în temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată și art. 21-27 și art. 28-32 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, a fost ridicată din oficiu excepția de tardivitate a introducerii plângerii și excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 7966 din 05.06.2008, excepția de tardivitate a introducerii plângerii și a necompetenței materiale a C.N.C.D., motivată, a fost comunicată petentei, deoarece obiectul petiției viza aspecte corelative stabilirii dreptului de proprietate precum și soluții pronunțate de instanțele de judecată.

4.3. Prin adresa cu nr. 7966 din 05.06.2008, Colegiul Director a solicitat petentei să își exprime propriile apărări față de excepțiile ridicate până la data de 17.06.2006.

4.4. Până la data soluționării petiției, petenta nu a comunicat punctul său de vedere, respectiv propriile apărări, față de excepțiile invocate.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 6670 din 12.05.2008 se arată că mama petentei, în anul 1950 a dat în folosință 28 de ari de grădină numitului D M care a achitat chiria terenului în produse agricole. Precizează petenta că ternul în speță nu a fost vândut și nici transcris pe numele lui D M. Acesta înțelegere verbală a decurs normal până în anul 1954, când rudele lui D M au fost angajate în cadrul Primăriei Vețca și profitând de această situație, din anul 1956 nu au mai respectat înțelegerea dintre părți.

5.1.2. Primăria Vețca a înțeles să treacă această suprafață de teren pe numele lui D M însă nu oferă informații cu privire la perioada 1945-1989. Nici Primăria, nici Prefectura nu recunoaște această perioadă.

5.1.3. Petenta arată că a formulat cereri, între care la notariatul Sighișoara, precum și la Tribunalul Sighișoara, care i-a respins însă cererile iar recursul formulat la instanța de judecată la Tg. Mureș a fost respins. Petenta arată că nu a fost mulțumită de respingerea cererilor și solicită C.N.C.D. să urmărească lanțul corupției din anul 1956 în prezent.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că sesizarea petentei vizează acte de corupție cu privire la atribuirea de terenuri precum și litigii în legătură cu stabilirea

dreptului de proprietate privată, fiind nemulțumită de respingerea cererilor de catre autorități și instanțele de judecată.

7.1. În drept, analizând obiectul petiției, astfel cum este formulat și excepțiile invocate din oficiu, Colegiul Director reține în primă instanță excepția tardivității introducerii sesizării de către petentă, urmând a soluționa acest aspect.

7.2. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactat, corelativ circumstanțierii faptelor rațiune tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare vizează acte sau fapte care au luat naștere și au produs efecte din anul 1956 și până în prezent, fapte incerte sub aspectul momentului săvârșirii actuale, ori a datei de la care putea petenta să ia cunoștință de săvârșirea acestora. Acest aspect rezultă expresis verbis din petiție precum și din înscrisurile depuse la dosar, în speță adresa Primăriei Vețca nr. 56 din 23.02.2006, contestația formulată de petentă din data de 03.03.2006, adresa Prefecturii Mureș nr. 3578/3/CIII/19.04.2006, sentința civilă a judecătorei Sighișoara nr. 796 din 5.09.2006, Decizia civilă a Tribunalului Mureș nr. 1395 din 13.12.2006, titlul de proprietate nr. 126650 din 05.06.2001.

7.3. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

7.4. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

7.5. Or, față de aspectele reținute mai sus, în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 6670 din 12.05.2008 și faptele invocate relativ la înscrisurile depuse în acest sens, Colegiul Director constată că plângerea, sub aspectul respectivelor susțineri este tardiv introdusă.

7.6. Având în vedere motivele expuse și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a admite excepția de tardivitate a introducerii plângerii în raport cu faptele care fac obiectul plângerii.

7.7. Dincolo de aspectul de tardivitate al plângerii, Colegiul Director ia în discuție excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării relativ la obiectul petiției, urmând a soluționa acest din urmă aspect.

7.8. Colegiul Director observă că, în exercitarea competențelor sale, este chemat să se pronunțe cu privire la aspecte corelative înfăpturii actului de justiție, în speță cu privire la soluțiile pronunțate de instanțele de judecată. Or, Constituția României în art.1 alin.4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor-legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”. Colegiul Director ia act de Decizia nr.322/2001 publicată în Monitorul Oficial nr.66/2002, prin care Curtea Constituțională reține: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.6 pct.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr.30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap.VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art.125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ...În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați aleși de Parlament, care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor...prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.(1) din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Curtea reține, de asemenea, că activitatea de judecată se înfăptuiește, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întrucât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.(2) din Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.”

7.9. Colegiul ia act de prevederile art.125 alin. 1, alin.2. și alin.3 din Constituția României care statuează înfăptuirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși nici unei directive din partea puterii legislative sau executive.

7.17. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate. (vezi în acest sens hotărâre pronunțată în cauza Van de Hurck v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, parag. 45, coroborat cu hotărârile pronunțate în cauzele Benthem v. the Netherlands, 23 October 1985, Series A no. 97, p. 17, para. 40; H. v. Belgium, 30 November 1987, Series A no.

127, p. 34, para. 50; and *Belilos v. Switzerland*, 29 April 1988, Series A no. 132, p. 29, para. 64).

7.18. Astfel, în raport cu petiția, așa cum este formulată, Colegiul Director reține că în cauză sunt aplicabile principiile organizării și îndeplinirii justiției în țara noastră, transpuse în Constituția României și care statuează în art. 126 alin.1 că „În România justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul Director este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța *sine qua non* asupra aspectelor corelative actului de justiție. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

7.19. Pe de altă parte, reținem că textul constituțional din art.129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

7.20. Or, în cauză nu se poate reține nici un element indicat de petentă privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.21. Având în vedere motivele expuse și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a admite excepția de neкомпетенță materială a C.N.C.D. în raport cu faptele care fac obiectul plângerii.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția tardivității introducerii plângerii ridicată din oficiu în cauză
2. Admite excepția neкомпетенței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării relativ la obiectul plângerii, ridicată din oficiu în cauză

3. Clasarea dosarului
4. O copie a hotărârii se va transmite petentei F V cu domiciliul în

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

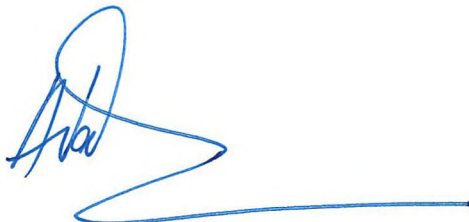
PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Data redactării 24.07.2008

Red. D.G., Tehnored. A.P., exemp. 3

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

